

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3769/2024-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Marija Borka iz Svetog Đurđa, Braće Radića 3, OB: 37051223917, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Golubiću, odvjetniku u Čakovcu, protiv tuženika PORSCHE MOBILITI d.o.o., Zagreb, Velimira Škorpika 21, OIB: 36514183925, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Buliću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 18. svibnja 2026. godine, u nazočnosti zamjenika opunomoćenika stranaka, dana 28. svibnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Marija Borka koji glasi:

"I Utvrđuje se da je ništetan ugovor o kreditu broj 02703 zaključen između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao davatelja kredita dana 18. srpnja 2008. i sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini između tužitelja kao fiducijarnog dužnika i tuženika kao vjerovnika, koji je javni bilježnik Jadranka Knego-Rogina potvrdila 18. srpnja 2008., poslovni broj OV-17600/08." kao i dio podreznoga zahtjeva koji glasi:

"– točka 11.3. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "U slučaju spora iz Ugovora ili u vezi s ugovorom Davatelj kredita, Korisnik kredita i jamci ovime ugovaraju mjesnu nadležnost suda u Zagrebu". i sljedeće odredbe Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini od 18. srpnja 2008. OV-17600/08:

– "članak 1. Vjerovnik i fiducijarni dužnik suglasno utvrđuju kako temeljem Ugovora o kreditu br. 02703 od 18. 7. 2008. zaključenog između vjerovnika kao davatelja kredita i fiducijarnog dužnika kao korisnika kredita, koji je sastavni dio tog sporazuma, postoji novčana tražbina vjerovnika prema fiducijarnom dužniku u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 34.032,00 CHF uvećano za pripadajuće ugovorne kamate, poreze i druga davanja, zatezne kamate, kao i druge tražbine iz ugovora o kreditu, s obvezom vraćanja u 84 mjesečnih obroka po visini kunske protuvrijednosti iznosa od po 405,15 CHF, sve u kunskoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju CHF za devize vrijedećem na dan plaćanja kod Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb", kao što se odbija i dio podreznog novčanog zahtjeva u svoti glavnice od 26,55 eura kao i za zatezne kamate od 16.-tog u tekućem mjesecu za pojedini mjesečni obrok do dana uplate, i to na:

"30,53 EUR od 16. veljače 2009. do 17. veljače 2009.

18,22 EUR od 16. kolovoza 2009 do 17. kolovoza 2009.

16,74 EUR od 16. listopada 2009. do 19. listopada 2009.

20,95 EUR od 16. studenog 2009. do 25. studenog 2009.
19,46 EUR od 16. prosinca 2009. do 17. prosinca 2009.
26,70 EUR od 16. siječnja 2010. do 28. siječnja 2010.
26,91 EUR od 16. veljače 2010. do 22. veljače 2010.
32,23 EUR od 16. ožujka 2010. do 30. ožujka 2010.
31,79 EUR od 16. travnja 2010. do 22. travnja 2010.
33,57 EUR od 16. svibnja 2010. do 31. svibnja 2010.
49,21 EUR od 16. lipnja 2010. do 29. lipnja 2010.
43,14 EUR od 16. srpnja 2010. do 28. srpnja 2010.
59,54 EUR od 16. kolovoza 2010. do 31. kolovoza 2010.
55,29 EUR od 16. rujna 2010. do 30. rujna 2010.
47,93 EUR od 16. listopada 2010. do 29. listopada 2010.
62,55 EUR od 16. studenog 2010. do 30. studenog 2010.
76,98 EUR od 16. prosinca 2010. do 29. prosinca 2010.
65,13 EUR od 16. siječnja 2011. do 24. siječnja 2011.
72,00 EUR od 16. veljače 2011. do 25. veljače 2011.
65,94 EUR od 16. travnja 2011. do 28. travnja 2011.
86,88 EUR od 16. svibnja 2011. do 30. svibnja 2011.
91,31 EUR od 16. lipnja 2011. do 29. lipnja 2011.
106,86 EUR od 16. srpnja 2011. do 19. srpnja 2011.
113,22 EUR od 16. kolovoza 2011. do 29. kolovoza 2011.
89,54 EUR od 16. rujna 2011. do 23. rujna 2011.
89,75 EUR od 16. listopada 2011. do 31. listopada 2011.
88,31 EUR od 16. studenog 2011. do 30. studenog 2011.
91,88 EUR od 16. prosinca 2011. do 28. prosinca 2011.
96,79 EUR od 16. siječnja 2012. do 30. siječnja 2012.
97,85 EUR od 16. veljače 2012. do 29. veljače 2012.
95,01 EUR od 16. ožujka 2012. do 30. ožujka 2012.
97,09 EUR od 16. travnja 2012. do 25. travnja 2012.
98,42 EUR od 16. svibnja 2012. do 31. svibnja 2012.
96,58 EUR od 16. lipnja 2012. do 28. lipnja 2012.
97,00 EUR od 16. srpnja 2012. do 30. srpnja 2012.
94,00 EUR od 16. kolovoza 2012. do 31. kolovoza 2012.
90,56 EUR od 16. rujna 2012. do 29. rujna 2012.
95,05 EUR od 16. listopada 2012. do 31. listopada 2012.
97,12 EUR od 16. studenog 2012. do 29. studenog 2012.
96,12 EUR od 16. prosinca 2012. do 31. prosinca 2012.
88,17 EUR od 16. siječnja 2013. do 30. siječnja 2013.
94,82 EUR od 16. veljače 2013. do 28. veljače 2013.
93,46 EUR od 16. ožujka 2013. do 25. ožujka 2013.
92,21 EUR od 16. travnja 2013. do 30. travnja 2013.
86,45 EUR od 16. svibnja 2013. do 05 lipnja 2013.
87,48 EUR od 16. lipnja 2013. do 27. lipnja 2013.
87,69 EUR od 16. srpnja 2013. do 31. srpnja 2013.
94,73 EUR od 16. kolovoza 2013. do 1. listopada 2013.
92,01 EUR od 16. rujna 2013. do 4. studenog 2013.
92,84 EUR od 16. listopada 2013. do 29. studenog 2013.
94,75 EUR od 16. studenog 2013. do 31. prosinca 2013.
97,89 EUR od 16. veljače 2014. do 05. ožujka 2014.

96,08 EUR od 16. ožujka 2014. do 29. travnja 2014.
94,06 EUR od 16. travnja 2014. do 30. svibnja 2014.
95,36 EUR od 16. svibnja 2014 do 7. srpnja 2014.
97,63 EUR od 16. lipnja 2014. do 31. srpnja 2014.
100,25 EUR od 16. kolovoza 2014. do 01. rujna 2014.
99,67 EUR od 16. rujna 2014. do 29. rujna 2014.
101,38 EUR od 16. listopada 2014. do 31. listopada 2014.
103,25 EUR od 16. studenog 2014 do 28. studenog 2014."

II Prihvaća se dio podrednog zahtjeva tužitelja Marija Borka koji glasi:

"I Utvrđuje da su ništetne sljedeće odredbe ugovora o kreditu broj 02307 zaključenog između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao davatelja kredita dana 18. srpnja 2008.

– točka II IZNOS KREDITA kunska protuvrijednost iznosa od 26.854,69 CHF prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja

– točka III KAMATNA STOPA/VISINA I BROJ MJESEČNIH OBROKA KREDITA / TRAJANJE UGOVORA/TROŠKOVI iznos mjesečnog obroka kredita 405,15 CHF, ukupni iznos svih mjesečnih obroka kredita 34.032,60 CHF, troškovi zaključenja ugovora 970,66 CHF,

– točka 4.3. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Smatra se kako je Korisnik kredita prihvatio one izmjene i dopune ovih ugovornih uvjeta, koje je Davatelj kredita preporučenom pismovnom pošiljkom uputio na adresu Korisnika kredita, te na koje Korisnik unutar roka od 8 dana od dana upućivanja na svoju adresu putem preporučene pismovne pošiljke Davatelju kredita nije uložio prigovor

– točka 4.4. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Prilagodba visine obroka kredita i ostalih plaćanja iz Ugovora povodom izmjene valute ugovora/valute plaćanja, izmjene propisa, odluka ili mjera nadležnih tijela, nadalje zbog izmjene uvjeta refinanciranja, kao i izmjene drugih uvjeta navedenih u tč. 9.1. ovih ugovornih uvjeta, ne smatraju se izmjenom ili dopunom Ugovora. Za takve prilagodbe ne traži se suglasnost Korisnika kredita."

– točka 5.1. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Sve novčane obveze koje proizlaze iz ugovora, ako su izražene u CHF, ispunjavaju se plaćanjem u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja"

– točka 6.2. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Kamatna stopa, kao i visina mjesečnih obroka promjenjivi su sukladno tč. 9.1. ovih ugovornih uvjeta. Davatelj kredita je ovlašten iznos obroka kredita uvećati za možebitna propisana davanja, a na ugovorne kamate naplatiti propisani porez na dodanu vrijednost"

"– točka 7.7. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Davatelju kredita pristoji pravo Korisniku kredita temeljem naknade za obračun i obradu nepodmirenih dospjelih tražbina, kao i za opomene naplatiti iznose od: prva opomena 7.- CHF, druga opomena 22.- CHF, treća i svaka sljedeća opomena 37.-CHF"

"– točka 9.1. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Visina mjesečnih obroka kredita podliježe prilagodbi zbog promjene ili uvođenja novih poreza, davanja i pristojbi, kao i promjene uvjeta refinanciranja, koji su temelj kalkulaciji, kao i u slučaju promjene propisa, nadalje u slučaju donošenja odluka ili mjera nadležnih tijela koja neposredno ili posredno imaju slični učinak. Pod navedenim može biti promijenjena

nominalna godišnja kamatna stopa na kredit, kao i efektivna kamatna stopa na kredit."

III Nalaže se tuženiku Porsche Mobiliti d.o.o. tužitelju Mariju Borku platiti iznos od 5.714,54 EUR s zateznim kamatama koje teku na iznos od:

8,36 EUR od 16. listopada 2008. do isplate
17,42 EUR od 16. studenog 2008. do isplate
5,31 EUR od 16. prosinca 2008. do isplate
29,24 EUR od 16. siječnja 2009. do isplate
30,53 EUR od 17. veljače 2009. do isplate
22,04 EUR od 16. ožujka 2009. do isplate
22,41 EUR od 16. travnja 2009. do isplate
22,91 EUR od 16. svibnja 2009. do isplate
19,35 EUR od 16. lipnja 2009. do isplate
20,37 EUR od 16. srpnja 2009. do isplate
18,22 EUR od 17. kolovoza 2009. do isplate
20,75 EUR od 16. rujna 2009. do isplate
16,74 EUR od 19. listopada 2009. do isplate
20,95 EUR od 25. studenog 2009. do isplate
19,46 EUR od 17. prosinca 2009. do isplate
26,70 EUR od 28. siječnja 2010. do isplate
26,91 EUR od 22. veljače 2010. do isplate
32,23 EUR od 30. ožujka 2010. do isplate
31,79 EUR od 22. travnja 2010. do isplate
33,57 EUR od 31. svibnja 2010. do isplate
49,21 EUR od 29. lipnja 2010. do isplate
43,14 EUR od 28. srpnja 2010. do isplate
59,54 EUR od 31. kolovoza 2010. do isplate
55,29 EUR od 30. rujna 2010. do isplate
47,93 EUR od 29. listopada 2010. do isplate
62,55 EUR od 30. studenog 2010. do isplate
76,98 EUR od 29. prosinca 2010. do isplate
65,13 EUR od 24. siječnja 2011. do isplate
72,00 EUR od 25. veljače 2011. do isplate
69,90 EUR od 16. ožujka 2011. do isplate
65,94 EUR od 28. travnja 2011. do isplate
86,88 EUR od 30. svibnja 2011. do isplate
91,31 EUR od 29. lipnja 2011. do isplate
106,86 EUR od 19. srpnja 2011. do isplate
113,22 EUR od 29. kolovoza 2011. do isplate
89,54 EUR od 23. rujna 2011. do isplate
89,75 EUR od 31. listopada 2011. do isplate
88,31 EUR od 30. studenog 2011. do isplate
91,88 EUR od 28. prosinca 2011. do isplate
96,79 EUR od 30. siječnja 2012. do isplate
97,85 EUR od 29. veljače 2012. do isplate
95,01 EUR od 30. ožujka 2012. do isplate
97,09 EUR od 25. travnja 2012. do isplate
98,42 EUR od 31. svibnja 2012. do isplate

96,58 EUR od 28. lipnja 2012. do isplate
97,00 EUR od 30. srpnja 2012. do isplate
94,00 EUR od 31. kolovoza 2012. do isplate
90,56 EUR od 29. rujna 2012. do isplate
95,05 EUR od 31. listopada 2012. do isplate
97,12 EUR od 29. studenog 2012. do isplate
96,12 EUR od 31. prosinca 2012. do isplate
88,17 EUR od 30. siječnja 2013. do isplate
94,82 EUR od 28. veljače 2013. do isplate
93,46 EUR od 25. ožujka 2013. do isplate
92,21 EUR od 30. travnja 2013. do isplate
86,45 EUR od 05 lipnja 2013. do isplate
87,48 EUR od 27. lipnja 2013. do isplate
87,69 EUR od 31. srpnja 2013. do isplate
94,73 EUR od 1. listopada 2013. do isplate
92,01 EUR od 4. studenog 2013. do isplate
92,84 EUR od 29 studenog 2013. do isplate
94,75 EUR od 31. prosinca 2013. do isplate
97,89 EUR od 05. ožujka 2014. do isplate
96,08 EUR od 29. travnja 2014. do isplate
94,06 EUR od 30. svibnja 2014. do isplate
95,36 EUR od 7. srpnja 2014. do isplate
97,63 EUR od 31. srpnja 2014. do isplate
100,25 EUR od 01. rujna 2014. do isplate
99,67 EUR od 29. rujna 2014. do isplate
101,38 EUR od 31. listopada 2014. do isplate
103,25 EUR od 28. studenog 2014. do isplate
802,16 EUR od 16. prosinca 2014. do isplate, kao i naknaditi trošak parničnog postupka od 2.809,80 eur s zateznim kamatama od 28. svibnja 2026. godine do isplate, i to do 31. srpnja 2015. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 29. travnja 2019. godine tvrdi da je s tuženikom 18. srpnja 2008. sklopio ugovor o kreditu na 26.854,69 CHF u kunsjoj protuvrijednosti s kamatom promjenjivoj sukladno tuženikovo odluci na 84 mjeseca te se otplaćuje u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF, smatra da je riječ o potrošačkom ugovoru, a tužitelj je registriran za djelatnost kreditiranja i poziva se na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-6632/17 i Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12, smatrajući da je riječ i ništetoj odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF te konačno zahtjeva kao u podnesku od 11. ožujka 2026. godine, pogriješno u zapisniku s ročišta 18. svibnja 2026. godine navedeno da je riječ o podnesku od 17. ožujka 2026. tj.:

I Utvrđuje se da je ništetan ugovor o kreditu broj 02703 zaključen između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao davatelja kredita dana 18. srpnja 2008. i sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini između tužitelja kao fiducijarnog dužnika i tuženika kao vjerovnika, koji je javni bilježnik Jadranka Knego-Rogina potvrdila 18. srpnja 2008., poslovni broj OV-17600/08.

II Utvrđuje da su ništete sljedeće odredbe ugovora o kreditu broj 02307 zaključenog između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao davatelja kredita dana 18. srpnja 2008.

– točka II IZNOS KREDITA kunska protuvrijednost iznosa od 26.854,69 CHF prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja

– točka III KAMATNA STOPA/VISINA I BROJ MJESEČNIH OBROKA KREDITA / TRAJANJE UGOVORA/TROŠKOVI iznos mjesečnog obroka kredita 405,15 CHF, ukupni iznos svih mjesečnih obroka kredita 34.032,60 CHF, troškovi zaključenja ugovora 970,66 CHF,

– točka 4.3. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Smatra se kako je Korisnik kredita prihvatio one izmjene i dopune ovih ugovornih uvjeta, koje je Davatelj kredita preporučenom pismovnom pošiljkom uputio na adresu Korisnika kredita, te na koje Korisnik unutar roka od 8 dana od dana upućivanja na svoju adresu putem preporučene pismovne pošiljke Davatelju kredita nije uložio prigovor

– točka 4.4. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Prilagodba visine obroka kredita i ostalih plaćanja iz Ugovora povodom izmjene valute ugovora/valute plaćanja, izmjene propisa, odluka ili mjera nadležnih tijela, nadalje zbog izmjene uvjeta refinanciranja, kao i izmjene drugih uvjeta navedenih u tč. 9.1. ovih ugovornih uvjeta, ne smatraju se izmjenom ili dopunom Ugovora. Za takve prilagodbe ne traži se suglasnost Korisnika kredita."

– točka 5.1. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Sve novčane obveze koje proizlaze iz ugovora, ako su izražene u CHF, ispunjavaju se plaćanjem u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja"

– točka 6.2. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Kamatna stopa, kao i visina mjesečnih obroka promjenjivi su sukladno tč. 9.1. ovih ugovornih uvjeta. Davatelj kredita je ovlašten iznos obroka kredita uvećati za možebitna propisana davanja, a na ugovorne kamate naplatiti propisani porez na dodanu vrijednost"

– točka 7.7. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Davatelju kredita pristoji pravo Korisniku kredita temeljem naknade za obračun i obradu nepodmirenih

dospjelih tražbina, kao i za opomene naplatiti iznose od: prva opomena 7.- CHF, druga opomena 22.- CHF, treća i svaka sljedeća opomena 37.-CHF"

– točka 9.1. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "Visina mjesečnih obroka kredita podliježe prilagodbi zbog promjene ili uvođenja novih poreza, davanja i pristojbi, kao i promjene uvjeta refinanciranja, koji su temelj kalkulaciji, kao i u slučaju promjene propisa, nadalje u slučaju donošenja odluka ili mjera nadležnih tijela koja neposredno ili posredno imaju slični učinak. Pod navedenim može biti promijenjena nominalna godišnja kamatna stopa na kredit, kao i efektivna kamatna stopa na kredit"

– točka 11.3. UVJETA UGOVORA O KREDITU koja glasi "U slučaju spora iz Ugovora ili u vezi s ugovorom Davatelj kredita, Korisnik kredita i jamci ovime ugovaraju mjesnu nadležnost suda u Zagrebu". i sljedeće odredbe Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini od 18. srpnja 2008. OV-17600/08:

– "članak 1. Vjerovnik i fiducijarni dužnik suglasno utvrđuju kako temeljem Ugovora o kreditu br. 02703 od 18. 7. 2008. zaključenog između vjerovnika kao davatelja kredita i fiducijarnog dužnika kao korisnika kredita, koji je sastavni dio tog sporazuma, postoji novčana tražbina vjerovnika prema fiducijarnom dužniku u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 34.032,00 CHF uvećano za pripadajuće ugovorne kamate, poreze i druga davanja, zatezne kamate, kao i druge tražbine iz ugovora o kreditu, s obvezom vraćanja u 84 mjesečnih obroka po visini kunske protuvrijednosti iznosa od po 405,15 CHF, sve u kunskoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju CHF za devize vrijedećem na dan plaćanja kod Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb".

III Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana isplati iznos od 5.741,09 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od

8,36 EUR od 16. listopada 2008. do isplate
17,42 EUR od 16. studenog 2008. do isplate
5,31 EUR od 16. prosinca 2008. do isplate
29,24 EUR od 16. siječnja 2009. do isplate
30,53 EUR od 16. veljače 2009. do isplate
22,04 EUR od 16. ožujka 2009. do isplate
22,41 EUR od 16. travnja 2009. do isplate
22,91 EUR od 16. svibnja 2009. do isplate
19,35 EUR od 16. lipnja 2009. do isplate
20,37 EUR od 16. srpnja 2009. do isplate
18,22 EUR od 16. kolovoza 2009. do isplate
20,75 EUR od 16. rujna 2009. do isplate
16,74 EUR od 16. listopada 2009. do isplate
20,95 EUR od 16. studenog 2009. do isplate
19,46 EUR od 16. prosinca 2009. do isplate
26,70 EUR od 16. siječnja 2010. do isplate
26,91 EUR od 16. veljače 2010. do isplate
32,23 EUR od 16. ožujka 2010. do isplate
31,79 EUR od 16. travnja 2010. do isplate
33,57 EUR od 16. svibnja 2010. do isplate
49,21 EUR od 16. lipnja 2010. do isplate
43,14 EUR od 16. srpnja 2010. do isplate
59,54 EUR od 16. kolovoza 2010. do isplate
55,29 EUR od 16. rujna 2010. do isplate

47,93 EUR od 16. listopada 2010. do isplate
62,55 EUR od 16. studenog 2010. do isplate
76,98 EUR od 16. prosinca 2010. do isplate
65,13 EUR od 16. siječnja 2011. do isplate
72,00 EUR od 16. veljače 2011. do isplate
69,90 EUR od 16. ožujka 2011. do isplate
65,94 EUR od 16. travnja 2011. do isplate
86,88 EUR od 16. svibnja 2011. do isplate
91,31 EUR od 16. lipnja 2011. do isplate
106,86 EUR od 16. srpnja 2011. do isplate
113,22 EUR od 16. kolovoza 2011. do isplate
89,54 EUR od 16. rujna 2011. do isplate
89,75 EUR od 16. listopada 2011. do isplate
88,31 EUR od 16. studenog 2011. do isplate
91,88 EUR od 16. prosinca 2011. do isplate
96,79 EUR od 16. siječnja 2012. do isplate
97,85 EUR od 16. veljače 2012. do isplate
95,01 EUR od 16. ožujka 2012. do isplate
97,09 EUR od 16. travnja 2012. do isplate
98,42 EUR od 16. svibnja 2012. do isplate
96,58 EUR od 16. lipnja 2012. do isplate
97,00 EUR od 16. srpnja 2012. do isplate
94,00 EUR od 16. kolovoza 2012. do isplate
90,56 EUR od 16. rujna 2012. do isplate
95,05 EUR od 16. listopada 2012. do isplate
97,12 EUR od 16. studenog 2012. do isplate
96,12 EUR od 16. prosinca 2012. do isplate
88,17 EUR od 16. siječnja 2013. do isplate
94,82 EUR od 16. veljače 2013. do isplate
93,46 EUR od 16. ožujka 2013. do isplate
92,21 EUR od 16. travnja 2013. do isplate
86,45 EUR od 16. svibnja 2013. do isplate
87,48 EUR od 16. lipnja 2013. do isplate
87,69 EUR od 16. srpnja 2013. do isplate
94,73 EUR od 16. kolovoza 2013. do isplate
92,01 EUR od 16. rujna 2013. do isplate
92,84 EUR od 16. listopada 2013. do isplate
94,75 EUR od 16. studenog 2013. do isplate
97,89 EUR od 16. veljače 2014. do isplate
96,08 EUR od 16. ožujka 2014. do isplate
94,06 EUR od 16. travnja 2014. do isplate
95,36 EUR od 16. svibnja 2014. do isplate
97,63 EUR od 16. lipnja 2014. do isplate
100,25 EUR od 16. kolovoza 2014. do isplate
99,67 EUR od 16. rujna 2014. do isplate
101,38 EUR od 16. listopada 2014. do isplate
103,25 EUR od 16. studenog 2014. do isplate
802,16 EUR od 16. prosinca 2014. do isplate
- za razdoblje od 16. listopada 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14,00% godišnje,

- za razdoblje od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12,00 % godišnje,
- za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. po stopi od 6,82% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi od 6,54% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 6,30% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. po stopi od 6,11% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi od 5,89% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. po stopi od 5,75% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. po stopi od 5,61% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 5,31% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi od 7,00% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2024. do 30. lipnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2024. do 31. prosinca 2024. po stopi od 7,25% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2025. do 30. lipnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje,
- za razdoblje od 1. srpnja 2025. do 31. prosinca 2025. po stopi od 5,15% godišnje,
- za razdoblje od 1. siječnja 2026. do isplate po stopi od 5,15% godišnje,

a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 31. svibnja 2019. godine osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti tj. u osnovi i visini, protivi se primjeni navedenih presuda Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, jer nije banka, priznaje činjenicu sklapanja ugovora o kreditu, koji je sklopljen u dobroj vjeri i tužitelj je informiran o svim bitnim ugovornim odredbama, poziva se na odredbu čl. 84. Zakona o zaštiti potrošača te su ugovorne odredbe u valutnoj klauzuli u CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, jasne, lako razumljive i uočljive pa nisu ispunjene pretpostavke za neposrednost takvih odredaba niti je tuženik u vrijeme sklapanja ugovora znao ili mogao znati štogod o tečaju CHF, a tužitelju je nuđeno i sklapanje ugovora s valutnom klauzulom u eurima, tužitelj je pristao na promjenjivu kamatnu stopu te ona nije nepoštena i nije došlo do neravnoteže između prava i obveza između ugovornih strana na tužiteljevu štetu, prigovara zastari i predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška parničnog postupka.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u arhivu tečajne liste Raiffeisenbank Austria d.d., tuženikov dopis od 18. srpnja 2008., plan otplate, sporazum radi osiguranja novčane tražbine s prijenosom vlasništva na pokretnini od 18. srpnja 2008. godine, ugovor o kreditu broj 02703 s uvjetima ugovora o kreditu od 18. srpnja 2008. godine, uplatnice od 3. prosinca 2014., tuženikovu obavijest od 16. listopada 2014. s planom otplate, uplatnice na listovima 38-55 spisa, koje zbog opsežnosti nisu posebice navođene, tuženikov dopis od 23. prosinca 2013. s nepotpisanim dodatkom ugovora o kreditu, tuženikove letke na listovima 69-72 spisa, ugovor o kreditu između tuženika i nepoznate osobe od 4. srpnja 2007., odredio računovodstveno vještačenje, preslušao tužitelja, a mnogobrojne presude koje je tuženik dostavio nisu posebno navođene kao neodlučne, tuženik je na ročištu 8. rujna 2025. godine odustao od svih predloženih svjedoka Marija Perkovića i Duška Grbe.

4. Tužbeni zahtjev je djelomice osnovan.

5. Tužitelj je podneskom od 1. veljače 2021. godine preinačio tužbu postavljajući djelomice novi tužbeni zahtjev u odnosu na utvrđenje ništetnosti, čemu se je tuženik protivio podneskom od 3. ožujka 2021., zatim je podneskom od 31. ožujka 2022. tužitelj ponovno preinačio tužbeni zahtjev zahtijevajući veću svotu od one iz prethodnih podnesaka tj. povećavajući ga, čemu se opet tuženik protivio podneskom od 11. svibnja 2022., rješenje o dopuštenoj preinaci tužbe od 31. listopada 2022. godine je ukinuto rješenjem Županijskog suda u Velikoj Gorici od 15. svibnja 2024. posl. broj GŽ-385/23. Sud je rješenjem od 16. veljače 2026. dopustio sve preinake tužbe. U odnosu na preinaku tužbe u podnesku od 1. veljače 2021. godine ista je učinjena prije zaključenja prethodnog postupka te je primjenom odredbe čl. 190. st 1. Zakona o parničnom postupku dopuštena. U odnosu na preinaku tužbe učinjenu podneskom od 31. ožujka 2022. godine, sud ocjenjuje da u ovoj pravnoj stvari nedopuštanjem preinake tužbe bi tužitelju bila nametnuta ograničenja prava na pristup sudu i pravičnog suđenja zajamčenoga odredbom čl.6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (NN-MU-18/97-1/06). Naime u svakom pojedinom slučaju primjenom ispitivanja razmjernosti je potrebno utvrditi je li ovakvim ograničenjem preinake tužbe do zaključenja glavne rasprave narušena sama bit toga prava tj. dolazili do kršenja prava na pristup sudu. Tako u slučaju kad tužitelj u vrijeme podnošenja tužbe ne raspolaže svima odlučnim činjenicama potrebnim za postavljanje konačnoga tužbenog zahtjeva, s obzirom da je to objektivno nemoguće bez pribave potrebnih isprava za računovodstveno vještačenje i samog vještačenja, već je istom tada moguće saznati sve odlučne činjenice vezane za visinu tužbenog zahtjeva kojeg tuženik osporava, pa slijedom toga nedopuštenje preinake tužbe koje je uslijedilo odmah nakon pribave potrebnih isprava i vještačenja ne bi bilo razmjerno tom legitimnom cilju iz odredbe čl.190.st.2. Zakona o parničnom postupku i dovelo bi do kršenja prava na pristup sudu. To stoga jer je legitiman cilj zabrane preinake tužbe nakon zaključenja glavne rasprave ako ima njegove krivnje zapravo onemogućavanje zlorabe postupovnih prava radi ubrzanja parničnog postupka, a postavljanje tužbenog zahtjeva u novčanom dijelu odmah nakon pribave potrebnih isprava i provedenog vještačenja, koje je zasnovano na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi ne utječe na dužinu trajanja postupka, dočim nedopuštanjem preinake tužbe može tužitelj podnijeti samo novu tužbu za preostali dio zahtjeva naznačene vrijednosti predmeta spora u tužbi, što nepotrebno uzrokuje nove troškove te se

izlaže prigovoru presuđene stvari li možebitne zastare što opet dovodi u pitanje ostvarenja tužiteljeva prava to je za njega prekomjeran teret.

6. Nije prijeporno da su parnične stranke sklopile 18. srpnja 2008. ugovor o kreditu na 26.854,69 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d koji vrijede na dan plaćanja, s kamatom od 6,99% godišnje nominalno, efektivno 8,13%, na 84 mjeseca otplate, s tim što obroci dospijevaju do uključivo 15-tog dana u mjesecu, te se smatra kako je korisnik kredita tj. tužitelj prihvatio izmjene i dopune ugovornih uvjeta koje je davatelj kredita tj. tuženik preporučenom pismenom pošiljkom uputio na tuženikovu adresu te na koje tuženik unutar roka od 8 dana nije uložio prigovor, zatim je ugovoreno da prilagodba visine obroka kredita i ostalih plaćanja iz ugovora povodom izmjene valute ugovora ili valute plaćanja, propisa, odluka ili mjera nadležnih tijela, uvjeta refinanciranja i drugih uvjeta iz točke 9.1. ugovornih uvjeta ne smatraju se izmjenom ili dopunom ugovora i ne traži se tuženikova suglasnost, zatim je ugovoreno da sve novčane obveze koje proizlaze iz ugovora ako su izražene u CHF se ispunjavaju plaćanjem u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d. za CHF koje vrijede na dan plaćanja, zatim je ugovoreno da kamatna stopa i visina mjesečnih obroka su promjenjivi sukladno toč. 91. toč. 1. ugovornih uvjeta, a tuženik je ovlašten iznos obroka kredita uvećati za možebitno propisana davanja, a na ugovorne kamate naplatiti propisani porez na dodanu vrijednost, zatim je ugovoreno da tuženik ima pravo tužitelju temeljem naknade za obračun i obradu nepodmirenih dospjelih tražbina kao i za sve opomene naplatiti iznose od 7,00 CHF za prvu, 22,00 CHF za drugu i treću te svaku slijedeću 37,00 CHF, te je još ugovoreno da visina mjesečnih obroka kredita podlijeće prilagodbi zbog promjene ili uvođenja novih poreza, davanja i pristojba, kao i promjene uvjeta refinanciranja koji su temelj kalkulaciji, kao u i slučaju promjene propisa donošenja odluka ili mjera nadležnih tijela koja neposredno ili posredno imaju sličan učinak te pod navedenim može biti promijenjena nominalna godišnja kamatna stopa na kredit kao i efektivna kamatna stopa kredit i u slučaju spora iz ugovora ili u vezi s ugovorom stranke ugovaraju mjesnu nadležnost suda u Zagrebu, što je i utvrđeno uvidom u predmetni ugovor s uvjetima ugovora o kredit, kao što nadalje nije prijeporno da su stranke sklopile istog dana sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini kojim su tuženik kao vjerovnik i tužitelj kao fiducijarni dužnik suglasno utvrdili k ako temeljem ugovora o kreditu br. 02703 od 17. srpnja 2008. zaključenog između vjerovnika kao davatelja kredita i fiducijarnog dužnika kao korisnika kredita, koji je sastavni dio ovog sporazuma, postoji novčana tražbina vjerovnika prema fiducijarnim dužniku u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od 34.032,60 CHF uvećano za pripadajuće ugovorne kamate, poreze i druga davanja, zatezne kamate, kao i druge tražbine iz ugovora o kreditu, s obvezom vraćanja u 84 mjesečna obroka u visini kunske protuvrijednosti od po 405,15 CHF, sve u kunsjoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju CHF za devize koje vrijede na dan plaćanja kod Raiffeisenbank Austrije d.d. Zagreb, što je utvrđeno uvidom u navedeni sporazum, kao što nije prijeporno da je kredit otplaćen.

7. Glede prve točke tužbenog zahtjeva sud ga ocjenjuje neosnovanim jer zasniva taj zahtjev na odredbama čl. 295. i 296. te čl. 1021. i čl. 1022. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23). Odredba čl. 296. Zakona o obveznim odnosima se odnosi na ništetnost pojedinih odredaba općih uvjeta, a ne na ništetnosti cijelog ugovora, te stoga na toj osnovi nije moguće zahtijevati utvrđenje

ništetnosti ugovora u cjelini. U odnosu na odredbe čl. 1021. i čl. 1022. st. 2. istog Zakona, jasno je da tuženik nije banka već društvo s ograničenom odgovornošću, no među strankama nije prijeporno da je u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu imao registriranu djelatnost sklapanja takvih ugovora, jer nitko ne tvrdi niti dokazuje suprotno, a sve i da nije, opet ovaj ugovor sadrži sve pretpostavke po odredbi čl. 499, st. 1. i čl. 500, st. 1. istog Zakona kao i čl. 71, st. 1., 72, st. 1. i čl. 74. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/09), tj. potrošačkog zajma te se tužiteljeva tvrdnja o ništetnosti cijelog ugovora može ocjenjivati i na osnovi potonjih odredaba ugovora o zajmu. Dakle, sve i da su ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi ništetne, to ne uzrokuje ništetnost cijelog ugovora, a tužitelj bi za utvrđenje takve potpune ništetnosti morao dokazati da ni pod kojim okolnostima ne bi sklopio takav ugovor. Prema stajalištu ovog suda pobuda za sklapanje ugovora o kreditu na tužiteljevoj strani jest dobivanje određene novčane svote a na tuženikovo strani jest dobivanje naknade za korištenje tog novca tj. kamate budući je na osnovi ove zakonske odredbe ugovor o kreditu naplatan pravni posao te u odnosu na utvrđenja ništetnosti cijelog ugovora treba reći da je tužitelj dobio na raspolaganje ugovorenu svotu, a tuženik dobiva otplatom glavnice i kamate te se sukladno odredbi čl.9. Zakona o obveznim odnosima je svaki sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njeno ispunjenje, što je i učinjeno s obje ugovorne strane do otplate kredita. Ovaj sud smatra da primjenom odredaba čl.1021. Zakona o obveznim odnosima bitni sastojci ugovora o kreditu su obveza davanja određenoga novčanog iznosa i obveza vraćanja iskorištenog iznosa novca uz obvezu plaćanja ugovorenih kamata te eventualna ništetnost odredaba u dijelu u kojem je ugovorena zaštitna valutna klauzula i način na koji se mijenja kamatna stopa s obzirom da to nisu bitni elementu ugovora o kreditu i ugovor može opstati bez njih ne povlači ništetnost cjelovitih odredaba o glavnom predmetu i cijeni, a još manje ništetnost cijelog ugovora. Pozivom na presudu Suda Europske unije C-118/17 od 14. ožujka 2019. te primjenom čl.6.st.1. Direktive 93/13/EEZ navodi da se želi ponovno uspostaviti ravnoteža između stranaka odnosno trgovca i potrošača a ne poništiti sve ugovore koji sadržavaju nepošteno odredbe. Neovisno o tomu što se ova presuda Suda Europske unije odnosi na zakonsku konverziju, bitno je njeno tumačenje navedenog čl.6. st.1. navedene Direktive, tj. da unatoč nepoštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF- u ugovor obvezuje nadalje parnične stranke do otplate, ako je u stanju nastaviti važiti i bez ovih nepoštenih odredaba, što je ovdje slučaj, jer je ugovor ispunjen u cijelosti s obje strane. Ovaj sud ocjenjuje da predmetni ugovor o kreditu može važiti i bez ovih nepoštenih odredaba o valutnoj klauzuli u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi, nepoštenost tj. ništetnost kojih će biti obrazložena potonje glade zahtjeva iz točke II, jer je ugovor ispunjen od strane obje ugovorne strane i upravo utvrđenje ništetnosti takvih nepoštenih ugovornih odredaba moguće je uspostaviti ravnotežu između parničnih stranaka tako što će zbog utvrđenih ništetnosti navedenih ugovornih odredaba posljedica te ništetnosti biti vraćanje onoga što je stečeno bez osnove s tuženikove strane i tako će ugovorne strane biti dovedene u jednak položaj.

8. Slijedom toga je odbijen tužbeni zahtjev iz točke I jer ovaj ugovor o kreditu može opstati unatoč ništetnosti pojedinih ugovornih odredaba, posebice valutne klauzule u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi što će biti obrazloženo nastavno.

9. Glede tužbenog zahtjeva iz točke II, u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu ovdje treba primijeniti odredbe čl.96-102. Zakona o zaštiti potrošača, (NN 79/07, 125/07 i 79/09), a koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora.

10. Sud ocjenjuje da pojmovi koje davatelj kredita koriste u unaprijed pripremljenim ugovorima, kakav je nedvojbeno i ovaj, uključujući i dio koji se odnosi na promjenjive kamatne stope i način njihova obračuna, visoko stručna te razumljiva onima koje se bave kreditnim poslovanjem, dočim je za prosječnog korisnika kredita takva terminologija apsolutno nerazumljiva, tj. da unatoč tomu što je ugovorna odredba tužene banke koja je uređivala pitanje promjenjive kamatne stope, uključujući i razloge koji utječu na njenu promjenu tijekom trajanja kreditnog razdoblja, nisu im mogle biti razumljive, dočim razlozi za promjenjivost kamatnih stopa, kako su prikazani u predmetnim člancima ugovora se zaista ne mogu smatrati načelnim i objektivnim kriterijima koji bi trebali omogućiti korisniku kredita da provjeri opravdanost razloga za promjenu kamatnih stopa tijekom razdoblja trajanja kredita.

11. Nije prijeporno da je tuženik sastavio ugovor o kreditu.

12. Slijedom toga proizlazi da je takvo unošenje ovakve formulacije glede promjenjivih kamatnih stopa u ugovor o kreditu suprotno načelima obveznog prava jer je tim od samog početka ugovornog odnosa korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika budući je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivima kamatnim stopama bila takva da je na osnovi njih tužitelj jedino mogao znati kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, dočim nije bilo moguće ocijeniti kako te u kojem smjeru će se tijekom kreditnog razdoblja te kamatne stope kretati, a ponajmanje je tužitelj na to mogao utjecati.

13. Na osnovi takve ugovorne odredbe i nedostatka shvatljivih parametara za promjenu kamatnih stopa, koji bi bili razumljivi prosječnom korisniku kredita, osim kamatne stope koja je bila navedena u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva je bila takva da je sadržaj takve ugovorne odredbe bio nejasan i nerazumljiv tužitelju. Nije prijeporno da je tuženik obavijestio tužitelja o promjeni kamatnih stopa, ali tužitelj nije bilo upoznat s parametrima koji dovode do tih promjena kao nestručna osoba.

14. Budući su davatelji kredita kao visokospecijalizirane novčarske ustanove, kojim je predmet poslovanja plasiranje potrošačima raznih novčarskih proizvoda, bili su dužni odgovorno pristupiti svakom pojedinom korisniku kredita i pomoći mu da u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti se koristi njihovim uslugama, ali ne na korisnikovu štetu te je znanje i iskustvo davatelja kredita u kreditnom poslovanju u odnosu na znanje o tim poslovima prosječnog korisnika kredita nadmoćno pa sud smatra da upravo zato su davatelji kredita bili dužni svakog korisnika kredita ozbiljno informirati o smislu i sadržaju odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i upozoriti ga na parametre o kojima ta stopa ovisi u budućem razdoblju, a nema dokaza da je tuženik to činio u predmetnom razdoblju, zadovoljivši se nedorečenim i nerazumljivim formulacijama o takvoj svoti iz unaprijed sastavljenog standardnog ugovora, koja je stopa onda korisnicima kredita ostala nerazumljiva.

15. Nadalje, ugovorne kamate u ugovoru o kreditu sadržajno su naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje novčanih sredstava koje mu banka odobrava na određeno vrijeme uz obvezu vraćanja tog novca te u vrijeme i na način kako je ugovoreno, slijedom čega ugovorna kamata mora biti određena tj. određiva u smislu odredbe čl.269. st.1. Zakona o obveznim odnosima, a sam ugovor o kreditu je dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede načela obveznog prava poput ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, jednake vrijednosti uzajamnih davanja, savjesnosti i poštenja te zabrane zlorabe prava. Slijedom toga je jasno da neodređena ugovorna odredba glede promjenjive kamatne stope kako je to učinio tuženik jest suprotna navedenim načelima obveznog prava jer je od samog početka ugovornog odnosa tužitelj kao korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika kao davatelja kredita, jer je ta odredba bila takva da nije omogućavala tužitelju procjenu, niti približnu, kako će se ta kamatna stopa kretati pa slijedom toga prosječnom korisniku kredita objektivno takav sadržaj nije mogao biti niti bio razumljiv pa takva ugovorna odredba uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, usuprot načelima obveznog prava, što isto vrijedi i za navedeni članke ugovora o kreditu koji se odnose na promjenjivu kamatnu stopu.

16. Slijedom toga je tužbeni zahtjev iz točke II u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu osnovan, primjenom odredbe čl.322.st.1. i čl.324.st.1. Zakona o obveznim odnosima kao i čl. 102, st. 1. Zakona o zaštiti potrošača, dakle ništetan je u navedenom dijelu tog ugovora sadržanom u tim člancima ugovora o kreditu koji se odnose na tu stopu, jer nema dokaza da je ova ugovorna odredba bila odlučna pobude zbog kojih je ugovor sklopljen niti je bila uvjet ugovora, a sve prihvaćajući tužiteljev iskaz u tom dijelu kao životan i uvjerljiv posebice u odnosu na njegovo zvanje - srednja ekonomska škola i zanimanje - vlasnik obrta za preradu plastike u to doba, kako je prethodno obrazloženo, tj. bio je nestručan za shvaćanje tako postavljenih odredaba ovog ugovora.

17. Nadalje, glede odredbe čl.326.st.1. i 2. Zakona o obveznim odnosima, sud ocjenjuje da ovakva zabrana nije bila manjeg značenja, jer je postupljeno suprotno navedenima osnovnim načelima obveznog prava pa je ovakva ugovorna odredba ništetna zbog prethodno obrazloženih razloga u slučaju smanjivanja i povisivanja kamatnih stopa tijekom otplatnog razdoblja a niti istekom ugovora o kreditu nestao uzrok ništetnosti pa samim tim i ove ugovorne odredbe ne postaju pravovaljane. Također primjenom odredbe čl.328. Zakona o obveznim odnosima sud ocjenjuje da je ovaj čl.4. ugovora o kreditu ništetan od početka, a ispunjenjem ugovora a isto tako istekom ugovorenog roka ne nestaje uzrok ništetnosti, slijedom čega tužitelj ima očito pravni interes na utvrđenje ništetnosti, koji interes je očit u novčanom dijelu tužbenog zahtjeva (Revt-150/07 od 30. siječnja 2008. godine).

18. Glede osnovanosti tužbenog zahtjeva iz točke II o ništetnosti glede valutne klauzule u CHF-u ovaj sud ocjenjuje da ako nije bilo pojedinačnih pregovaranja o ovim ugovornim odredbama te da potrošač nije imao utjecaja na njihov sadržaj upravo zato jer ih je unaprijed sastavio trgovac pa slijedom toga taj sud ocjenjuje da nije moguće to tumačiti kao pojedinačno pregovaranje. Nadalje je bilo potrebno utvrditi je li neka ugovorna odredba sastavljena jasno i razumljivo tj. da je u njoj izložena konkretna djelovanja i učinci te rizici koji utječu na kreditnu zaduženost, sve uz predočenje točnih kriterija razumljivih prosječnom potrošaču bez stručnoga

znanja, a da bi potrošač mogao procijeniti svoj rizik i opseg svoga zaduženja cijelo vrijeme trajanja ovoga ugovora, a po ocjeni ovog suda to nije učinjeno ni na koji način. Konačno, trgovci pa i tuženik su trebali obavijestiti potrošača tj. tužitelja o svim rizicima koje tužitelj prihvaća sklapanjem ovakvog ugovora s valutnom klauzulom ili ih uklopiti u sadržaj tog ugovora o kreditu, kako bi potrošač tj. tužitelj mogao razumjeti što mu donosi ova ugovorna odredba i odlučiti sam o tomu, sve sukladno obvezno pravnom načelu savjesnosti i poštenja, što tuženik nije učinio. Sve to uz činjenicu da tada nije bilo propisano kako trgovci moraju u vrijeme pregovaranja obavijestiti potrošača o nekim konkretnim činjenicama na osnovi kojih će prosječan potrošač moći procijeniti rizike valutne klauzule i odlučiti o svojim obvezama tijekom trajanja ugovora, ali primjenom načela savjesnosti i poštenja postoji opća dužnost svih sudionika obveznih odnosa učiniti sve da se u potpunosti postigne informirana suglasnost o svima bitnim čimbenicima namjeravanoga pravnog posla pa i tečajne razlike, tim više što je priroda i posebnost ove valute poznata trgovcima, a ne i prosječnom potrošaču koji nema stručnog znanja, što sve uzrokuje bitnu neravnotežu u njihovim pravima i obvezama. Takvo postupanje uzrokuje neizvjesnost iznosa glavnice i njegove cijene tj. kamata, jer je ovdje vezano za CHF, što nadalje dovodi do promjenjivosti bitnih elemenata tog ugovora, zbog tečajnih razlika, te tako taj rizik preuzima potrošač bez svoga znanja. S duge strane pak prosječni potrošač u to doba jest bio načelno upoznat s valutnom klauzulom, ali je u optjecaju bila uglavnom DEM tj. euro pa nije znao razliku pojedinih stranih valuta glede tečajnih rizika, slijedom čega nije znao niti razumio gospodarske posljedice ovih ugovora. Dakle, trgovci prihvaćaju samo opći rizik valutne klauzule a potrošač i taj rizik, ali i dodatni rizik poseban za CHF, što trgovci kao stručne pravne osobe znaju i moraju znati razumiju, a potrošači kao nestručni ne razumiju niti su svjesni da ne razumiju takve rizike pa misle kako su preuzeli samo opći rizik koji je vezan uz pojam svake valutne klauzule, a nitko im to nije objasnio niti im je druga strana tj. trgovac dao neko pravo koje bi potrošaču taj nedostatak nadoknadilo. Sama činjenica da tečaj CHF-a nije stalno rastao, nije odlučna, jer navedena neravnoteža prava i obveza ugovornih stranaka nastaje samim sklapanjem ugovora bez pojedinačnog pregovaranja i informiranja potrošača o rizicima koje preuzima na sebe bez znanja is vijesti o neznanju tog rizika, a što sve vrijedi i za ovaj pojedinačni ugovor tj. parnične stranke. Slijedom toga su i ove ugovorne odredbe tj. valutna klauzula u CHF-u Ugovora o kreditu utvrđene ništetnim, jer je tuženik neprijeporno sam sastavio ugovor kao trgovac, a tužitelj o njemu, napose o predmetnima ugovornim odredbama nije mogao pregovarati niti utjecati na njihov sadržaj niti su mu objašnjeni domašaji takve ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF- koji utječu na visinu njegove konačne obveze, a ugovor o kreditu može opstati bez ovih ugovornih odredaba, sve primjenom odredbe čl.102, .st.1. Zakona o zaštiti potrošača u svezi s odredbom čl.322.st.1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23), pa primjenom odredbe čl.323.st.1. istog Zakona svaka je ugovorna strana dužna vratiti drugoj što je primila na osnovi takvog ugovora, a na osnovi odredbe čl.324. st.1. istog Zakona ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučna pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, koje pretpostavke nisu ispunjene u ovom slučaju jer ugovorena valutna klauzula nije bila uvjet ugovora, a niti ima dokaza da je bila odlučna pobuda na tužiteljevoj strani, već je kupovao osobno vozilo kojeg će moći otplatiti. Sve i da su ispunjene odredbe čl.324.st.1. Zakona o obveznim odnosima, već da je riječ o odlučnoj pobudi zbog koje je ugovor sklopljen, opet treba primijeniti odredbu

čl.324.st.2. istog Zakona budući je posebnim propisom tj. Zakonom o zaštiti potrošača ustanovljena ništetnost upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Također odredba čl.326. st.2. Zakona o obveznim odnosima se ne primjenjuje, premda je ugovor u cijelosti ispunjen prije utuženja, jer uzrok ništetnosti nije bila zabrana manjeg značenja tj. ovdje je riječ o tužnikovom postupanju suprotno načelu savjesnosti i poštenja što je osnovno pravilo obveznih odnosa, a u svezi s odredbom čl.102.,st. 2. Zakona o zaštiti potrošača.

19.Stoga sud prihvaća tužiteljev iskaz u tom dijelu pregovaranja kao životan i uvjerljiv, s obzirom na njegovo zvanje i zanimanje u vrijeme sklapanja ovog ugovora tj kako j e prethodno obrazloženo.

20. Tuženik jest priložio dodatak ugovoru o kreditu, ali bez nadnevk a i potpisa, te sud ocjenjuje da nije dokazano kako je uopće sklopljen, niti to proizlazi iz tužiteljevog iskaza te nije osnovan tuženikov navod o usklađivanju kamatne stope s zakonom o potrošačkom kreditiranju.

21. Prigovor zastare u odnosu na novčani dio tužbenog zahtjeva zbog ništenosti ovih ugovornih odredba o valutnoj klauzuli u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi nije osnovan primjenom pravnog shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su- IV-47/2020-2 od 30. siječnja 2020. godine. Naime, kako su ove odredbe utvrđene ništetnom, sukladno odredbi čl.322.st.1. Zakona o obveznim odnosima to primjenom odredbe čl.323.st.1. istog Zakona je tuženik dužan vratiti isto što je naplatio na ime tih naknada. Stoga se na ovo vraćanje primjenjuje opći zastarni rok od pet godina po odredbi čl.225. st.1. Zakona o obveznim odnosima te počinje teći od pravomoćnosti ove presude.

22. U odnosu na ništetnost čl. 1. Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine s prijenosom vlasništva na pokretnini točno je da su s njim ugovorene kunske protuvrijednosti glavnice u CHF-u s ugovornim promjenjivim kamatama. No, tužitelj nije dokazao zemljišnoknjižnim izvatkom da je takav sporazum upisan u zemljišne knjige, a ne navodi druge razloge zbog čega bi bio ništetan osim same činjenice valutne klauzule u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi. Dakle, riječ je o sredstvu osiguranja tražbine za koje nema dokaza da je upisan u zemljišnoj knjizi te neovisno o tomu što taj čl. 1. Sporazuma glasi na valutnu klauzulu u CHF-u i promjenjivu kamatnu stopu, bez svakog dokaza sud ne opaža ni jedan razlog da bi usvojio takav tužbeni zahtjev. U slučaju da tuženik pokuša ostvariti takvo sredstvo osiguranja, što je malo vjerojatno jer je ugovor o kreditu otplaćen prije mnogo godina, tužitelj raspolaže ovom presudom kojom se može suprotstaviti tuženiku u takvom sudskom postupku, zbog čega je ovaj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao neosnovan.

23. U odnosu na točku 7.7. ugovora o kreditu tj. naknade za obračun i obradu nepodmirenih dospjelih tražbina kao i za opomene pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Su IV-308/2020 od 5. studenog 2020. godine jest da je ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl.49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo a presudom Europskog suda za ljudska prava u spojenim predmetima C-229/19 i C-289/19 je utvrđeno da odredbe Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o

nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da odredba sadržana u aleatornom ugovoru sklopljenom između prodavatelja robe i pružatelja usluga i potrošača, kao što se to ugovori o leasingu dionica, mora smatrati nepoštenom ako se s obzirom na okolnosti sklapanja predmetnog ugovora i uzimajući u obzir datum njegova sklapanja tom odredbom može tijekom njegova ispunjavanja prouzročiti znatnija neravnoteža u pravima i obvezama stranaka, i to čak i u slučaju ako bi ta neravnoteža nastupila samo ako bi se ostvarile određene okolnosti ili ako bi navedena odredba u drugim okolnostima mogla čak koristiti potrošaču te u tim okolnostima je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri je li odredba kojom se unaprijed utvrđuje prednost koju prodavatelj robe ili pružatelj usluga ostvaruje u slučaju prijevremenog raskida ugovora o kreditu mogla prouzročiti takvu neravnotežu od trenutka sklapanja navedenog ugovora, uzimajući u obzir okolnosti sklapanja ugovora, kao i da odredbe ove Direktive treba tumačiti na način da se prodavatelj robe ili pružatelj usluga, koji je kao prodavatelj potrošaču nametnuo ugovornu odredbu koju je nacionalni sud, kada se ugovor može održati na snazi bez te ugovorne odredbe proglasio nepoštenom i posljedično ništetnom ne može pozivati na zakonsku naknadu štete predviđenu dispozitivnom odredbom nacionalnog prava koja bi bila primjenjiva da ne postoji navedena ugovorna odredba. Tako i Ustavni sud Republike Hrvatske, U-III-323/22 od 13. srpnja 2023. godine.

24. Po ocjeni ovoga suda isto stajalište vrijedi i za ovu ugovornu odredbu o naknadi za obračun i obradu nepodmirenih dospjelih tražbina kao i za opomene, prihvaćajući tužiteljev iskaz u tom dijelu kao životan i uvjerljiv da s njim tuženik nije pregovarao o bilo čemu u odnosu na ugovor, već je dobio unaprijed pripremljen ugovor s tuženikove strane, uzevši u obzir njegovu zanimanje i zvanje kako je prethodno obrazloženo, što i nije prijeporno te se o njemu nije pregovaralo posebice o ovima ugovornim odredbama naknadama te tužitelju te odredbe nisu bile ni protumačene.

25. Odredbom čl.6. Zakona o obveznim odnosima je propisano da je zabranjeno ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato. Čl.10. st.3. istog Zakona je propisano da je sudionik u obveznom odnosu dužan se suzdržati od postupka kojim bi se otežalo ispunjenje obveze drugog sudionika, u ostvarivanju svog prava.

26. U odnosu na toč. 7.7. Ugovora o kreditu tj. o naknadi za obračun i obradu nepodmirenih dospjelih tražbina i opomene, sud ocjenjuje da je i ova ugovorna odredba ništetna, budući se o njoj nije pregovaralo te je suprotna navedenim načelima obveznoga prava, zbog čega tužitelj nije ni mogao utjecati na sadržaj ove ugovorne odredbe niti njenu visinu, sve prihvaćajući njegov iskaz kao životan i uvjerljiv zbog prethodno obrazloženih razloga, a to primjenom odredbe čl.102, st.1. Zakona o zaštiti potrošača u svezi s odredbom čl.322.st.1. Zakona o obveznim odnosima (NN35/05-155/23) pa primjenom odredbe čl.323.st.1. istog Zakona svaka je ugovorna strana dužna vratiti drugoj što je primila na osnovi takvog ugovora, a na osnovi odredbe čl.324. st.1. istog Zakona ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučna pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, koje pretpostavke nisu ispunjene u ovom slučaju jer ugovorena naknada nije bila uvjet ugovora a niti je po tužiteljevom iskazu bila odlučna pobuda već mu je trebao kredit

kojeg će moći otplatiti. Sve i da su ispunjene odredbe čl.324, st.1. Zakona o obveznim odnosima, već da je riječ o odlučnoj pobudi zbog koje je ugovor sklopljen, opet treba primijeniti odredbu čl.324, st.2. istog Zakona budući je posebnim propisom tj. Zakonom o zaštiti potrošača ustanovljena ništetnost upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Također odredba čl.326, st.2. Zakona o obveznim odnosima se ne primjenjuje, premda je ugovor u cijelosti ispunjen prije utuženja, jer uzrok ništetnosti nije bila zabrana manjeg značenja tj. ovdje je riječ o tužnikovom postupanju suprotno načelu savjesnosti i poštenja što je osnovno pravilo obveznih odnosa, a u svezi s odredbom čl.102, st.2. Zakona o zaštiti potrošača. Premda nema dokaza da je tuženik naplatio takvu naknadu, tužitelj ima pravni interes za utvrđenje ništetnosti ove ugovorne odredbe jer u naknadnim pregovorima može isposlovati da izbjegne ovakvu naknadu.

27. Glede točke 11.3. Uvjeta ugovora o kreditu, tužitelj ne navodi zbog čega bi bila ništetna, a ovaj sud ne utvrđuje iz provedenih dokaza da bi bila suprotna Ustavu Republike Hrvatske prisilnim propisima ili društvenom moralu, primjenom odredbe čl. 322, st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

28. Ono što tužitelj zahtijeva u novčanom dijelu jest razlika između redovnih kamata obračunatih po osnovnom ugovoru o kreditu i onih prema naknadnim tužnikovim odlukama o promjeni te stope te razlika u valuti između iznosa utvrđenih s početnim otplatnim planom po tečaju CHF-a prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austrije d.d. na dan isplate kredita i svota koje je tužitelj plaćao zbog rasta tečaja valute po istom tečaju na dan uplate anuiteta te je to jedina i pravilna mogućnost izračuna onoga što je tuženik stekao zbog svoj nesavjesnog i nepoštenog postupanja.

29. Računovodstvenim nalazom i mišljenjem od 5. siječnja 2022. godine je utvrđeno da je ta razlika za promjenjivu kamatnu stopu 43,39 kn tj. 5,76 eura, a razlika zbog promjene tečaja jest 43.056,22 kn tj. 5.714,54 eura, koji nalaz i mišljenje sud prihvaća kao stručan i obrazloženo, zasnovan na mjerodavnim ispravama u spisu.

30. Slijedom toga je sud tužitelju za ovu razliku valutne klauzule u CHF-u dosudio 5.714,54 eura, koliko iznosi po nalazu i mišljenju računovodstvenog vještaka, odbio razliku od 26,55 eura, jer nije dokazano na što se odnosi ta razlika.

31. Zatezne kamate teku od dana uplate pojedinoga mjesečnog iznosa kao dana dospelosti po odredbi čl. 27. Zakona o obveznim odnosima. Stoga je odbijen dio zahtjeva za zateznim kamatama od 16.-tog u tekućem mjesecu kako je ugovoreno plaćanje do dana zakašnjelih uplata, dočim je prihvaćen tijek kamata za preuranjene uplate tj. one mjesečne uplate koje su plaćene prije ugovorenog 16-og dana u tekućem mjesecu, kako ih je postavio tužitelj u tužbenom zahtjevu tj. teku od 16.-tog u tekućem mjesecu. Stopa zateznih kamata je propisana odredbom čl. 29, st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, uz uvećanje pet tj. tri posto jer nije riječ o trgovačkom ugovoru, a na parbeni trošak po odredbi čl. 151, st. 3. Zakona o parničnom postupku.

32. Na osnovi odredbe čl. 154, st. 5. Zakona o parničnom postupku, budući je tužitelj uspio s pretežitim dijelom tužbenog zahtjeva to je primjenom tbr. 7, 8 i 9 OT sud tužitelju priznao trošak odvjetničkog zastupanja i to za tužbu 200,00 eura, ročište 23.10.2019. 100,00 eura, podnesak od 1.2.2021. 200,00 eura, ročište 11.3.2021. 100,00 eura, podnesak 10.6.2021. 200,00 eura, ročište 30.8.2021. 200,00 eura, podnesak 31.3.2022. 200,00 eura, ročište 12.9.2022. 200,00 eura, ročište 8.9.2025. 200,00 eura, ročište 12.2.2026. 200,00 eura, podnesak 11.3.2026. 100,00 eura, podnesak 22.10.2019. nije priznat jer je dostavljen na ročištu kada se radnje poduzimaju usmeno, ročište za objavu presude 31.10.2022. nije priznato jer nije pristupio, ročište 18.5.2026. nije priznato jer je uzrokovano njegovom krivnjom tj. trebao je urediti tužbeni zahtjev u valuti Republike Hrvatske prije prethodnog zaključenja glavne rasprave, ročište za objavu presude 28.5.2026. nije priznato primjenom odredbe čl. 155, st. 1. istog Zakona kao nepotreban za uspjeh u postupku, što je ukupno 1.900,00 eur, uvećano za PDV od 475,00 eur, što je 2.375,00 eur, sudsku pristojbu na tužbu od 102,99 eura za sudsku pristojbu od 102,99 eura, za presudu nema dokaza o plaćanju, uvećano za trošak vještačenja od 331,81 eur, što je 2.809,80 eur.

U Zagrebu, dana 28. svibnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi putem ovoga suda.

DNA:

- opunomoćeniku tužitelja
- opunomoćeniku tuženika

Broj zapisa: **9-30888-8d198**

Kontrolni broj: **0cd27-a2abf-4d3b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.